

gjorde opmærksom paa, at hvis Forslaget blev vedtaget i den Form, hvori det her staaer, vilde hele Ansættelsesmaaden være en anden, idet Professorerne da vilde blive ansatte af Akademiet; men der er dernæst den Forskjel, at de vilde komme til at begynde med en Indtægt af 800 Rb., medens de efter Mindretallets Forslag vilde komme til at begynde med 600 Rb. Efter dette vort Forslag vilde kun de 3 første Læreres Løn begynde med 800 Rb. og kunne løbe op til 1,200 Rb., med Sædtillæg til 15 à 1,600 Rb., og naar man dertil lægger Tribolig med Aelter, som maa beregnes til en 4 à 500 Rb., vil deres Løn saaledes kunne naae omtrent 2,000 Rb.; vi have meent, at dette var meget passende for de nye Lærere, men at de nuværende Profes-
sorer ikke skulde gives mere, end hvad Regjering-
en har forlangt; naar Regjeringen i Lovud-
kastet er gaaet ud fra 600 Rb., kunne vi ikke for deres Vedkommende gaae ud fra mere; vi have isvrigt troet, at deres Tjenestetid først maatte regnes fra den Tid, de fik forhøjet Gage. De havde tidligere 300 Rb., og nogle af dem havde 90 Rb. i Tillæg, det udgjorde altsaa for nogle henimod 400 Rb. og for Andre 300 Rb.; vi have altsaa for Flere af dem forhøjet Ga-
gen til det Dobbelte, hvortil jo ogsaa kommer dobbelt Sædtillæg. Vi synes, at det allerede var en ret smuk Forhøielse, da det alene var en Paastjønneelse af disse Mænds Værd, idet man jo ikke for Fremtiden egentlig forlangte nogen Virksomhed af dem, eftersom det stod den ærede Minister frit for at udnævne hvem af dem, han vilde, til første Lærer og saaledes lade de Andre være fritagne for Forretninger.

Der er endnu en eneste Bemærkning, jeg maa tillade mig at gjøre, navnlig med Hensyn til nogle Ytringer, der saaldt ved første Behand-
ling. Man fremhævede da meget stærkt den Fordeel, som Haandværkerstanden havde af Kunstakademiet, ja, det skete endog paa en saadan Maade, at man sagde: „Behold Kunstakademiet, Kunsten, for Haandværkernes Skyld.“ Det er mod dette Raisonnement, jeg vil tillade mig at protestere. Jeg troer, at Kunsten maa findes i enhver civiliseret Samfund, og at det er fuldt berettiget, at man holder paa Kunsten for dens egen Skyld, og ikke for Haandvær-
kernes. Det glæder mig, om tillige Haand-

værkerne kunne have nogen Nytte af den — og det er klart, at de maae have det ligesom alle Andre; thi der gives Ingen, hverken her i Salen eller udenfor den, der kan frie sig for Berørelse af Kunsten, der kan frie sig fra en vis kunstnerisk Udbannelse directe eller indirekte — men Kunsten er ikke til for Haandværkets Skyld. At vi kunne faae nogle sjønnere Linier i vore Stolebeen, i vore Brødbakker, eller i hvad det nu kan være, kan jo være meget godt, men man maa ikke sige, at det er derfor, man understøtter Kunsten, at det er derfor, den skal faae Lov at leve her i Danmark; nei, det tager man med, det kan være behageligt og heldigt, men det er ogsaa det Hele. Forøvrigt uddannes jo vore Haandværkere ogsaa andensteds i Tegning, og det er ikke alene min, men ogsaa ansete Kunstfjendernes Mening, at den Udvikling, som vore Haandværkere faae paa selve Akademiet, ikke længere er ret heldig; der udvikler sig en vis død Censartethed hos dem. De lære det Ornamentale, Decorationsfaget, men de faae ikke nogen forskjellig Stil for de enkelte Ret-
ninger, hvori de arbejde; de arbejde i Blis paa samme Maade som i Træ, og i Tern paa samme Maade som i Steen og Leer, og saa fremdeles. — Det var altsaa det, jeg ønskede at faae slaaet fast, at naar man her understøtter Kunsten, saa gjør man det for dens egen, og ikke for Haandværkernes Skyld. Jeg vil i saa Henseende erindre de Herrer om et Udsagn af en af vore hypperste Landsmænd, afdøde Poul Møller; han har engang, da der var Tale om Kunsten, og man spurgte om dens Betydning, sagt, at vi ved Kunsten lige-
som forud nyde det tilkommende Livs Glæder, vi nyde dem, som han udtrykte sig per anti-
cipationem. (Tjsherning: Hvilken Hed-
ning!). Hvilken Hedning! siger det ærede Medlem! — ja, det ærede Medlem mener heldigviis ikke altid, hvad han siger.

Feddersen: Den høitærede Minister har meget stærkt anbefalet de Forslag, der ere fremkomne fra den Side, for hvilken en æret Taler nylig førte Ordet, og det er ret begribeligt, at den høitærede Minister har skjænket dem sit fulde Bifald; thi i Grunden opnaaer han der-